



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. M. P.**

proti  
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**  
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 10. 1. 2023, č. j. 848/23/5100-41451-711647, ve věci náhrady nákladů,

**takto:**

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 10. 1. 2023, č. j. 848/23/5100-41451-711647 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

**Odůvodnění:**

*Žalobní námitky:*

1. Žalobce byl ustanoven zástupcem právnické osobě Geodetická kancelář Ing. Grygarové s. r. o. po úmrtí jediného jednatele a společníka této osoby. Po zrušení ustanovení vyúčtoval svou odměnu. Předmětem sporu je neuznání vyúčtovaných položek:
  - a. porada s bývalou účetní dne 19. 4. 2022 v rozsahu 0,75 hodiny,
  - b. porada s bývalou účetní dne 29. 4. 2022 v rozsahu 1,7 hodiny,
  - c. porada s pozůstalou dcerou dne 10. 5. 2022 v rozsahu 0,5 hodiny,
  - d. náhrada za ztrátu času Opava – Ostrava a zpět,
  - e. náhrada za ztrátu času Opava-Praha a zpět,
  - f. podání z 4. 5. 2022 v rozsahu 0,6 hodiny (sníženo z vyúčtovaných 1,6 na 1 hodinu)
  - g. provedení vyúčtování v rozsahu 2,5 hodiny
  - h. cestovní výdaje Opava – Praha a zpět.
2. Žalobce v žalobě namítl nesprávné posouzení vyúčtovaných porad s účetní. Žalobce nemohl získat informace o účetnictví jinak než poradou s bývalou účetní, když o účetnictví daňového subjektu, jemuž byl ustanoven zástupcem, nic nevěděl. Na základě obou porad za zastoupeného konal a na účetní jej odkázal sám správce daně. Nelze podle něj hodnotit zpětně účelnost úkonu. K neuznané poradě s dcerou zemřelé jednatelky žalobce uvedl, že schůzka byla předem dohodnuta, dostavil se na ni místo dcery pan P., který však žádné podklady nedodal. K neuznaným cestám žalobce poukázal na to, že cesta musela být vykonána za účelem učinění účelných úkonů, a proto i cesta musela být účelná.
3. Žalobce namítl rovněž, že o sporných skutkových otázkách nemůže správce daně rozhodnout na základě své úvahy, ale musí o nich vést dokazování, což se nestalo v případě neuznané porady s účetní a pozůstalou dcerou.
4. Podle žalobce je § 6 odst. 5 zákona č. 523/1992 Sb., speciálním ustanovením k § 107 odst. daňového řádu, a proto žalobci náleží též náhrada za ušlý výdělek za dobu, kdy nemohl pracovat na jiné placené práci, protože pracoval jako ustanovený zástupce. Žalobci náleží též úhrada ušlého výdělku za podání vyúčtování po skončení zastupování a též náhrada za ztrátu času obecně. Žalobce namítl, že je nesprávná myšlenka, že když něco zákon ve veřejném právu neupravuje, může to jít k tíži občana.
5. Ohledně neuznaného cestovního výdaje žalobce namítl nevypořádání této otázky, žalovaným, když se k ní vyjádřil maximálně mlčky, když za neúčelnou považuje i samotnou poradu s pozůstalou dcerou (resp. panem P.).

*Stanovisko žalovaného:*

6. Žalovaný ve vyjádření odkázal na napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že výslech pana P. neprovedl, protože jej považoval za nadbytečný, když se k poradě vyjádřil telefonicky sám pan P. Nešlo o doplnění dokazování, ale reakci na důkazní návrh žalobce. Výslech bývalé účetní žalovaný neprovedl, protože obsah porady uvedl sám žalobce (předání podkladů) a toto žalovaný nerozporoval. Účelnost porady s pozůstalou dcerou nevyplývala ani z žalobcových tvrzení. Co se náhrady za podání vyúčtování týká, žalovaný poukázal na to, že náhrada ustanovenému zástupci náleží pouze za dobu výkonu této funkce. Co se ušlého výdělku týká, pak ustanovenému zástupci náleží pouze náhrada účelně vynaložených nákladů a ušlého výdělku, nikoliv za veškerý čas, který s výkonem funkce souvisí. K nerefluktování advokátního tarifu žalovaný uvedl, že tímto žalobce v odvolání

neargumentoval, nadto užití této úpravy nebylo na místě, neboť se nevztahuje na daňové poradce. Napadené rozhodnutí je podle žalovaného plně přezkoumatelné.

*Posouzení krajským soudem:*

7. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

*Zjištění z daňového spisu:*

8. Z daňového spisu krajský soud zjistil, že žalobce byl ustanoven zástupcem právnické osobě Geodetická kancelář Ing. Grygarové s. r. o. po úmrtí jediného jednatele a společníka této osoby, podle § 24 odst. 4 a § 26 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, do doby objasnění osoby oprávněné jednat za společnost. Žalobce byl ustanoven „*k zastupování společnosti při všech nově vzniklých úkonech, postupech a řízení dle daňového řádu*“. Ustanovení žalobce bylo zrušeno dne 27. 5. 2022 pro pominutí důvodů pro ustanovení.
9. Žalobce dne 2. 6. 2022 vyúčtoval svou odměnu, kde uvedl mj. sporné položky. O návrhu rozhodl Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj dne 20. 6. 2022 tak, že žalobci přiznal odměnu kromě těchto sporných položek. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 7. 7. 2022 odvolání, o kterém žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím tak, že je zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

*K námitkám ve vztahu k neuznaným položkám porada s účetní a porada s pozůstalou dcerou:*

10. Žalobce ve vyúčtování k těmto úkonům uvedl: „*porada s bývalou účetní p. M. S. dne 19. 4. 2022 celkem 0,75 hod.*“, „*porada s bývalou účetní p. M. S. dne 29. 4. 2022 celkem 1,7 hod.*“ a „*porada s pozůstalou dcerou M. G. – zástupce p. L. P. – Praha 10. 5. 2022 celkem 0,5 hod.*“.
11. V odvolání k těmto úkonům žalobce uvedl, že první krok, učiněný jménem zastoupeného, bylo podání daňového přiznání za únor 2022, za což žalobce rovněž žádal odměnu. K podání daňového přiznání si žalobce musel obstarat informace. Nárok na odpočet je z dokladu, který je zaúčtován, a proto žalobce požadoval informace od účetní, která účtuje, a obstaral si účetnictví. Druhá porada byla po nahlédnutí do správních spisů. Týkala se otázek, na které upozornil sám správce daně v protokolu, tedy o majetku, vypořádání DPH z něj a podkladech pro žádost pro zrušení registrace a vypořádání DPH (také uplatněna odměna). Ohledně majetku žalobce po poradě s účetní sdělil správci daně účelné a pravdivé informace. K prokázání svých tvrzení žalobce navrhl výslech účetní.
12. K poradě s pozůstalou dcerou žalobce uvedl, že účetní neměla informace o pohybech na bankovním účtu (tedy o aktuálních zdanitelných příjmech), neměla přístup do bytu, kde byly uloženy doklady, karty majetku a tento majetek, např. osobní automobil užívala pro osobní potřebu dcera. Proto se chtěl s dcerou setkat a potřebné vyžádat. Žalobce nemohl vědět, že místo pozůstalé dcery přijde na setkání pan P. Neví ani, proč se tak stalo. Neví ani, proč setkání mělo být v Praze, pravděpodobně zde bydlí pozůstalá dcera. K prokázání svých tvrzení navrhl výslech pozůstalé dcery a pana P.
13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že položku neuznal, stejně jako správce daně, neboť žalobce neuvedl a nedoložil okolnosti stran účelnosti těchto schůzek. Z tvrzení

samotného žalobce vyplývá, že předmětem setkání s účetní mělo být předání dokladů, kterými žalobce nedisponoval. Šlo tedy o jednorázový úkon, který mohl být realizován i elektronicky, nevyžadující časovou dotaci, kterou žalobce požadoval; je tak nepatrný, že jej lze podřadit pod uznaný úkon podání daňového přiznání. Výslech svědkyně je proto nadbytečný. Porada o účetních otázkách nemůže být účelně vynaloženým úkonem, protože žalobce je osobou odborně znalou, když je daňový poradce. Co se týká porady s pozůstalou dcerou, pak výslech navržených svědků považoval žalovaný za nadbytečný, když žalobce sám nevedl nic, z čeho by účelnost úkonu vyplývala. Porada nevedla k žádnému konkrétnímu úkonu za daňový subjekt. Na poradu se dostavila jiná osoba. Proto nelze úkon jako účelně vynaložený uznat.

14. Žalobce byl daňovému subjektu ustanoven zástupcem na základě návrhu Komory daňových poradců za situace, kdy jediný jednatel a společník zastupovaného daňového subjektu zemřel. Ustanoven byl v souladu s § 26 odst. 1 písm. b) daňového řádu, podle kterého *správce daně ustanoví zástupce právnické osobě, která nemá osobu způsobilou jednat jejím jménem, popřípadě je-li sporné, kdo je k tomu oprávněn*. Ustanovení se opíralo o odstavec druhý téhož ustanovení, podle kterého *zástupcem ustanoví správce daně toho, u koho je osoba, již se zástupce ustanovuje, v péči, anebo jinou vhodnou osobu. Rozhodnutí o ustanovení zástupce může správce daně vydat jen s předchozím souhlasem předpokládaného zástupce. Nelze-li takto ustanovit zástupce, navrhne jej ze seznamu daňových poradců Komora daňových poradců na vyžádání správce daně, a to do 30 dnů od vyžádání; předchozí souhlas se u zástupce navrženého Komorou daňových poradců nevyžaduje*.
15. Odměnu ustanoveného zástupce upravuje daňový řád v § 107 odst. 4: *byl-li správcem daně ustanoven osobě zúčastněné na správě daní zástupce nebo společný zástupce, náleží mu náhrada účelně vynaložených hotových výdajů a ušlého výdělku nebo odměny podle jiného právního předpisu za úkony, které jako zástupce ve věci účelně vykonal. Nárok lze uplatňovat u správce daně, který zástupce ustanovil, po jednotlivých úkonech, nejpozději však do 20 pracovních dnů poté, kdy byl zástupcem učiněn ve věci poslední úkon, jinak tento nárok zaniká. Správce daně může na žádost zástupce poskytnout přiměřenou zálohu*.
16. Žalobce je daňový poradce, jehož výši odměny v případě ustanovení podle § 26 daňového řádu upravuje zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství, podle jehož § 6 odst. 5: *daňovému poradci, který byl správcem daně podle daňového řádu ustanoven zástupcem, náleží za dobu výkonu této funkce náhrada ušlého výdělku odpovídající násobku prokazatelně vynaložených hodin a obvyklé ceny služby poskytované daňovým poradcem stanovené hodinovou sazbou a náhrada účelně vynaložených výdajů*.
17. Prováděcím předpisem k tomuto ustanovení je vyhláška č. 382/2010 Sb., která u osob samostatně výdělečně činných stanoví v § 3 odst. 1: *náhradu ušlého výdělku oprávněné osoby, která nesplňuje podmínky podle § 2, avšak je výdělečně činná a účast na řízení nebo jiném postupu při správě daní jí bránila ve výkonu této činnosti, za každou započatou hodinu její účasti na řízení nebo jiném postupu při správě daní tvoří částka vypočtená ze základu pro výpočet náhrady ušlého výdělku děleného počtem pracovních hodin připadajících na kalendářní rok při čtyřicetihodinové týdenní pracovní době*.
18. Daňový řád a zákon o daňovém poradenství jsou ohledně odměňování ustanoveného zástupce v daňovém řízení ve vztahu obecného předpisu (daňový řád) a předpisu speciálního (zákon o daňovém poradenství), což vyplývá ze samotného textu obou ustanovení; vztah speciality potvrzuje též právní teorie, které se k těmto ustanovením váže (viz např. Zákon o

daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky. Wolters Kluwer. Praha. 2016. Komentář k ustanovení § 6 odst. 5).

19. Zákon o daňovém poradenství váže výši odměny ustanoveného zástupce nikoliv na konkrétní úkony, které zástupce za zastoupeného vykonal, ale na počet započatých hodin, ve kterých zástupci bránila účast na řízení nebo jiném postupu při správě daní výkonu jeho placené poradenské činnosti. Citovaná úprava výslovně nestanoví, co je třeba rozumět pod pojmem „*účast na řízení*“. K jeho výkladu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 2. 20222, č. j. 1 Afs 323/2021-30. Uvedl, že „*je nezbytné vyjít pro uchopení jejího smyslu (pozn soudu: míněno posuzované právní úpravy) a obsahu z dalších interpretačních metod, nikoliv pouze z výkladu jazykového (...) účelem úpravy je kompenzovat třetí osobě výpadek příjmu, který jí vznikl v souvislosti s účastí na daňovém řízení*“. Uzavřel proto, že nárok na úhradu ušlého výdělku náleží oprávněné osobě za celou dobu, během níž nemohla vykonávat práci, tj. neomezuje se toliko na dobu trvání samostatného úkonu.
20. Žalovaný v napadeném rozhodnutí posuzoval účelnost schůzek, za které žalobce požadoval odměnu. Pro přiznání odměny podle citovaného § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství a § 3 odst. 1 prováděcí vyhlášky však účelnost není relevantní. Relevantní je, zda žalobce těmito schůzkami vykonával funkci ustanoveného zástupce a zda se tak stalo z důvodu účasti na řízení nebo jiném postupu při správě daní, čímž se však žalovaný explicitně nezabýval. Není – li účelnost relevantní pro posouzení uplatněné odměny, je chybný závěr žalovaného, když odměnu nepřiznal z důvodu jejího neprokázání.
21. Podle názoru krajského soudu lze úvahu žalovaného o neúčelnosti uplatněné odměny za schůzky chápat pouze jako posouzení, zda šlo o *účast na řízení nebo jiném postupu při správě daní*. Dospěl-li totiž žalovaný k tomu, že žalobce účelnost schůzek neprokázal, protože předání účetnictví je jednorázovou skutečností vyžadující toliko minimální časovou dotaci, poradu ohledně účetních otázek žalobce ke své odbornosti nepotřebuje a setkání s pozůstalou dcerou nebylo relevantně vysvětleno, pak se implicitně zabýval tím, zda žalobce vykonával funkci zástupce a zda se účastnil na řízení nebo jiném postupu při správě daní. Krajský soud však ani z tohoto úhlu pohledu nemůže žalovanému přisvědčit.
22. Jak bylo vysvětleno výše, *účast na řízení nebo jiném postupu při správě daní* nelze pro účely odměny ustanoveného zástupce chápat pouze jako tu dobu, kdy zástupce činí některý z úkonů za zastoupeného podle daňového řádu. Takový výklad by redukoval odměnu např. při podání daňového přiznání toliko na krátký okamžik jeho odeslání z datové schránky. To však neodpovídá smyslu úpravy, mající za cíl nahradit zástupci čas, po který nemohl vykonávat svou jinak placenou činnost, protože jako ustanovený zástupce vykonával činnost podle tohoto ustanovení; pokud by za takto ztracený čas náhradu nedostal, bylo by to extrémně nespravedlivé i proto, že k ustanovení daňového poradce není třeba jeho souhlasu a může být ustanoven i proti své vůli. Za účast na řízení je proto třeba považovat veškerý čas, který se zastupováním nutně souvisí, tedy i dobu přípravy na úkon při správě daní. V tomto smyslu je správná úvaha žalovaného, zda čas, který žalobce vynaložil, byl účelný. Při posuzování je však podle názoru krajského soud postupovat velmi zdrženlivě, neboť není úkolem správce daně hodnotit efektivitu takto vynaloženého času, ale pouze eliminovat excesy. Krajský soud přisvědčuje žalobci, že dopředu nelze hodnotit, zda porada povede k zamýšlenému cíli. Podstatné je, zda porada souvisela s výkonem funkce zástupce a zda požadovaná časová dotace není zjevně nepřiměřená. Za takový extrémní případ by bylo možné například považovat, pokud by zástupce požadoval odměnu za schůzku v zahraničí nebo na vzdálená místě, bez zjevné souvislosti s činností zastupovaného daňového subjektu,

či by žádal v případě zastupování daňového subjektu vykonávající jednu nenáročnou činností desítky hodin studia podkladů apod.

23. V posuzované věci požadoval žalobce odměnu za poradu s účetní v rozsahu celkem cca tři hodin. Krajský soud na rozdíl od žalovaného neshledal, že by šlo o případ, kdy by zcela zjevně nešlo o *účast na řízení při správě daní*. Naopak, krajský soud přisvědčuje žalobci, že měl – li podat daňové přiznání a měl-li podat žádost pro zrušení registrace a vypořádání DPH, musel pro tyto úkony shromáždit podklady a získat o účetnictví zastupovaného přehled, když nešlo o jeho klienta. Stejně tak přisvědčuje názoru žalobce, že bývalá účetní daňového subjektu je logickou osobou, kde tyto informace získat. Krajskému soud ani časová dotace 0,75 h a 1,7 hod. nepřipadá nijak extrémní. Stejně tak krajský soud přisvědčuje žalobci, že měl – li právě od účetní informace o tom, že je zde další majetek a podklady k bankovním účtům, které má pozůstalá dcera, pak schůzka s touto pozůstalou dcerou je v logické souvislosti s zastupováním daňového subjektu v daňovém řízení a časová dotaci 0,5 hodiny rovněž není excesivní. Rovněž tak krajský soud souhlasí s žalobcem, že nemohl dopředu vědět, že se schůzky neúčastní pozůstalá dcera, ale za ni jednající pan P., který navíc požadované informace nesdělil. Zpětně hodnotit takovou schůzku jako „neúčelnou“ znamená hodnotit její efektivitu, což při posouzení, zda jde či nejde o účast na řízení při správě daní, zásadně odporuje smyslu relevantní právní úpravy. O tom, že setkání mezi žalobcem a panem P. přitom není mezi účastníky sporu, stejně tak, že pan P. vystupoval za pozůstalou dceru.
24. Krajský soud proto uzavírá, že žalovaný pochybil, pokud považoval uplatněné položky za „neúčelné“, tedy nespádající pod pojem *účast na řízení nebo jiném postupu při správě daní*, a rozhodnutí žalovaného je proto nezákonné, odporující § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství, ve spojení s § 3 odst. 1 prováděcí vyhlášky.
- K námitkám ve vztahu k neuznaným položkám cesty do Ostravy a cesta do Prahy:*
25. Žalovaný uplatněné položky neuznal, protože souvisí s neuznanými poradami s účetní a dcerou.
26. Jak bylo vysvětleno výše, pojem *účast na řízení nebo jiném postupu při správě daní* je nutno vykládat ve smyslu účelu úpravy, kterou je kompenzace výpadku příjmů vzniklého v souvislosti s účastí na daňovém řízení. Měl – li se žalobce účastnit porady s účetní a s pozůstalou dcerou a schůzky nebyly zjevně excesem z výkonu funkce zástupce daňového subjektu, jak krajský soud dovodil výše, musel na místo setkání cestovat, což vyžadovalo čas, po který nemohl vykonávat jinak placenou práci. Doba cestování na místo setkání tak podle názoru krajského soud rovněž odpovídá *účasti na řízení nebo jiném postupu při správě daní*, která žalobci bránila výkonu jeho placené činnosti a způsobila mu výpadek příjmu. Rovněž časová dotace není zjevně nepřiměřená. Neuznání těchto položek je proto rovněž nezákonné, odporující § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství, ve spojení s § 3 odst. 1 prováděcí vyhlášky.
27. Žalovaný se skutečně nevyjádřil k vyúčtování nákladů na cestu do Prahy a do Opavy, když vyšel z úvahy o neúčelnosti porady s účetní a pozůstalou dcerou. Krajský soud nepovažuje proto napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť je patrné, na základě čeho bylo rozhodnuto (srov. např. žalovaným citovaný rozsudek NSS č. j. 2 Afs 143/2015-71 z 3. 11. 2015).
28. Nicméně, tento argument vzhledem k výše uvedenému neobstojí.

29. Jak vyplývá z citovaného § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství, žalobci jako ustanovenému zástupci náleží *náhrada účelně vynaložených výdajů*. Vykonali žalobce schůzku s účetní a pozůstalou dcerou jako výkon funkce zástupce a lze-li i náhradu na čas strávený cestou na tyto schůzku považovat za účast na řízení, pak není podle názoru krajského soudu žádný důvod považovat vynaložené náklady na tyto cesty za neúčelné. Žalovaný tedy i o této části uplatněného nároku rozhodl nezákonně, v rozporu s § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství.

*K námitkám ve vztahu k neuznané položce provedení vyúčtování:*

30. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto položku neuznal, protože jej žalobce neučinil coby ustanovený zástupce. Náhrada žalobci podle § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství náleží pouze za dobu výkonu této funkce.

31. Krajský soud ani zde nemůže žalovanému přisvědčit vzhledem k výše uvedeným argumentům. Pojem *účasti na řízení nebo jiném postupu při správě daní* nelze vykládat restriktivně, ale ve smyslu dané úpravy, kterou je kompenzace výpadku příjmu ustanoveného zástupce v důsledku jeho ustanovení. I v tomto případě činnost žalobce bezprostředně souvisela se zastupování daňového subjektu a lze ji zahrnout pod *účast na řízení*. Úkolem žalovaného proto bylo pouze zkoumat případnou nepřiměřenost požadované časové dotace, kterou ani zde krajský soud neshledal. To, že vyúčtování odměny žalobce učinil až poté, co jeho funkce zástupce byla zrušena, nebrání závěru, že činnost byla *účasti na řízení*, když úprava v § 107 odst. 4 daňového řádu předpokládá, že nárok na odměnu bude uplatněn až po zrušení ustanovení; propadná lhůta 20 pracovních dnů se totiž počítá od posledního úkonu, za který lze považovat převzetí usnesení o zrušení ustanovení. Umožňuje – li daňový řád uplatnit nárok na odměnu až poté, co funkce zástupce skončila, pak nelze konstatovat, že nesouvisí s výkonem funkce zástupce a odměna za něj nenáleží. Žalovaný proto o této položce rozhodl nezákonně, v rozporu s § 6 odst. 5 zákona o daňovém poradenství, ve spojení s § 3 odst. 1 prováděcí vyhlášky.

*Závěr a náhrada nákladů řízení.*

32. Krajský soud shledal žalobu důvodnou pro nezákonnost napadeného rozhodnutí, a proto je zrušil podle 78 odst. 1 s. ř. s.; podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), jak byl uveden v odstavcích 23, 24, 26, 29 a 31, že žalobci náleží odměna za uplatněné položky dvě porady s účetní, porada s bývalou dcerou, zpáteční cesty do Opavy a do Prahy, vyúčtování odměny a náhrada cestovních výdajů za cesty do Opavy a Prahy.

33. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

### Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 27. června 2024

Mgr. Jiří Gottwald  
předseda senátu